

Naslov originala:
NO LAND IN SIGHT
Charles Simic

Copyright © Charles Simic, 2022
Copyright © ovog izdanja Kontrast izdavaštvo, 2025

Za izdavača:
Vladimir Manigoda

Glavni i odgovorni urednik:
Ivan Isailović

Izvršna urednica:
Tamara Sokić

Prevod:
Alen Bešić

Pogovor:
Bojan Vasić

Lektura:
Ivan Isailović

Dizajn korica:
Dragana Nikolić

Prelom:
Ivan Isailović

Štampa:
F.U.K. d.o.o. Beograd

Tiraž:
1000

Izdavač:
Kontrast izdavaštvo
Terazije 35, Beograd
info@kontrastizdavastvo.rs
kontrastizdavastvo.rs
www.glif.rs

*The translation was kindly supported by the Fund for
Central & East European Book Projects, Amsterdam*

ČARLS SIMIĆ

NIGDE KOPNA NA VIDIKU

*Preveo s engleskog
Alen Bešić*

KONTRAST

Beograd, 2025.

za Helen

1

SUDBINA

Svačiji sastanak naslepo.

SKORO NEVIDLJIVA

Bolesna muvo, što polako, tegobno koračaš
Visokim i uskim simsom,
Kraj dugog niza velikih prozora
S pogledom na nazubljenu panoramu grada

Iza koje zalazi sunce
Ravnodušno prema tvojim nedaćama,
Kome da se obratiš za pomoć
Dok žestoki udari vetra sa Hadsona

Žele da te obore s nogu
I nateraju da pužiš bez krila
Nekom slabo osvetljenom ulicom dole
S ostalima kojima je sreća okrenula leđa.

U SNU ILI NA JAVI?

Neki čovek me juri po ulici
I nudi mi da kupim džepni sat.
Izgleda kao starovremeni propovednik,
Bled kao avet i sav u crnom.

Sat iznad železničke stanice
Stao je na pet do jedanaest.
Onaj iznad štedionice
Kleo se da je skoro tri

Kad mi je prišao sa svojim satom
Čiji je nedostatak kazaljki i brojeva
Hteo da proučim i da mu se divim
Pre no što se prenerazim kad čujem cenu.

POSMATRAO SAM VETAR

Kako prelistava stranicu za stranicom
Debele enciklopedije
Izbačene sa đubretom
I užurbano traži odgovor.

ZIMSKA JUTRA

Nekad se u ovom bloku novih zgrada
Protezao čitav niz bioskopa,
U koje su beskućnici dolazili da se ugreju,
Žene da zaborave muževe,
A poneki dečak da pobegne iz škole

I gledaju kauboje i vampire,
Pljačkaše banaka i plesačice
Kako rade ono što inače rade,
Tek da bi se ukočili na bioskopskom platnu
Zbunjeno zagledani u daljinu

Gde se čulo zavijanje
Vatrogasnih i policijskih vozila na ulici,
A potom zvuk susnežice
Koja je šibala po ljudima što žure na posao
I ostavljaju vlažne otiske stopala.

SVI KASNE

Vidi se po tome kako ptice
Proleću tamo-amo, veverice
Jure uz drvo, otpaci se žustro
Uskomešaju sa svakim novim naletom vetra.

I da! Evo mlade žene
U preuskoj haljini i previsokim štiklama,
Viče i maše da dozove
Vozača autobusa koji se odmiče od ivičnjaka.

A on nestrpljivo daje gas
Kao da kasni na sopstveno venčanje,
Dok mu verenica dreždi u opštini
I posmatra neznance koji žurno ulaze i izlaze.

MUZIČKA KUTIJA

Dame i gospodo čiji portreti vise u nizu
U dnevnoj sobi vaše kuće u gradu,
Iznad malog krsta i muzičke kutije
Koja danas tek tišinu svira
Publici prekrivenih stolica i sofa,

Čujete li beskućnicu kako
Smiruje uplašenog psića pored sebe
Dok im namešta postelju od prnja
Ispod mermernog stepeništa s kog su vaše sluge
Nekad svakodnevno ribale prljave stope?